

— Вѣнъ куче лакомо! Вѣнъ, че ако стана не можъ видя портата ми.

Лесо излиза заднишкомъ.

IV.

Миндо става и едва се въздържа.

— Гледай го лъжеца никакъвъ! Гледай какъ ме изигра!.. Азъ ли, азъ нѣма тѣй лесно да ти протя. Не ми е, че е билъ на сохрата, а за подигравката!

Чува се нездържанъ смѣхъ откъмъ огнишето. Миндо. Какво се смѣшъ, мари. Драго ли ти е, че ме подигра единъ никаквеникъ! А!

Смѣха се чува по-буйно.

V.

Влиза Кина съ кафето и едва се държи отъ смѣхъ.

Миндо. И още се смѣшъ!

Кина. Смѣя се — какъ да се не смѣя!.. Това се казва мжжъ!.. Мжжъ и половина!

— Не ме карай да си излѣя гнѣва на тебе!..

— Защо се гнѣвишъ? Човѣка нѣма. А вижда тукъ шаранъ. Нахрани себе си и дѣцата си. Малко ли е?

— Харесвашъ ли го?

— На ли за хитъръ минавашъ? А единъ Лесо те мѣтна, че отаткъ отиде!

(Гнѣвно). Тѣй ли!

— (Превива се отъ смѣхъ). На ли му казваше: не съмъ вчерашенъ. Разбра ли, че си вчерашенъ!

— Гледай! Гледай! Да станешъ за смѣхъ на единъ никакавникъ и... на жена си! Пфу бре!

Кина се превива отъ смѣхъ.

Край.